

også gøre noget ved det. Men jeg tror, der er behov for, at vi dykker lidt dybere ned i tallene og ser de her antal som udtryk for, at der rent faktisk er sket en forbedring, og at disse udtjente søer ikke bliver sendt ud på en sidste lang rejse, hvor dyrevelfærden bliver yderligere forværret.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at man ikke skal drage forhastede slutninger; for det kan altid være farligt, men jeg tror da, ministeren kan være enig med mig i, at de tal, vi ser nu, i hvert fald er udtryk for, at dyrevelfærden ikke er god nok. Det synes jeg må være rimelig klart. Og når der så er forskere, der siger, at et af de afgørende problemer faktisk er det foder, som dyrene får i dag, så er det vel ret oplagt at tage fat på det, også fordi der jo må være nogle erfaringer med dyr, som får en anden slags foder. Man lægger faktisk i det her forslag op til at gå over til nogle regler, som minder om dem, man har inden for økologien. Så det er jo muligt at finde noget sammenligneligt der.

Så vil jeg bare sige, at jeg godt har hørt den der forklaring, at det skyldes, at man nu oftere og tidligere afliver dyrene, og selv om det lyder lidt underligt, lyder det selvfølgelig sympatisk, frem for at dyrene skal lide. Men det er jo bare sådan, at vi kan se, at et sted mellem 55 og 70 pct. af de dyr, der bliver bragt til destruktion, er selvdøde. Så stigningen kan altså ikke kun hænge sammen med, at man afliver dyrene tidligere.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at jeg synes, det ville være interessant at gå bag om tallene og se, hvad tallene oprigtigt dækker over. Det er da mit håb og min tro, at de bl.a. dækker over, at man er blevet mere ansvarlige og sender disse søer til destruktion frem for det, der er et værre alternativ, nemlig at sende dem ud på en lang rejse.

Og for så vidt angår spørgsmålet om mæthedsfølelse, som hr. Per Clausen også halvvejs er inde på, problematiserede man i et hørings-svar fra Landbohøjskolen i forbindelse med lovændringen i 2003 halm som mætningsgivende, men hverken dyreværnsorganisationer eller andre sagkyndige havde bemærkninger til den opfattelse, som arbejdsgruppen stod for. Og Danmarks Jordbrugsforskning har i december udtalt, at halm ikke kan nedbrydes og omsættes af

soen, men at halm medfører en fyldning af maven og giver en kortvarig fysisk mæthedsfølelse.

Det er fuldstændig korrekt, at det ikke anses som grovfoder i den økologiske produktion, men man kan altså ikke udelukke, at halm giver en fysisk mæthedsfølelse, og det er jo det, der har været i fokus i Folketinget.

Men jeg indleder og fortsætter gerne en drøftelse i Retsudvalget af den her problemstilling. Jeg ser med meget stor alvor på den, men jeg mener bare, at alle faktorer må frem, før der drages, om man så må sige, politiske konklusioner af de nye tal, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu sagde justitsministeren for et øjeblik siden, at den rapport, som er kommet fra Dyrenes Beskyttelse om velfærdsproblemer hos danske søer, ikke var, jeg tror, ministeren brugte udtrykket Koranen eller noget i den stil. Her er jo opgjort nogle tal fra nogle undersøgelser. Jeg vil gerne høre, om ministeren har dokumentation for, at de tal her ikke er korrekte, eller hvad er situationen på det her område?

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det kunne være, at jeg lige skulle indlede med at sige, at min sammenligning med Koranen såmænd bare gik på, at man ikke altid ligesom skulle tage en rapport for at være en evigt gyldig sandhed eller det eneste saliggørende her i verden, og det er der jo nogle mennesker der betragter Koranen som.

En rapport skal man selvfølgelig altid læse med interesse, men også med kritiske øjne, og en af de ting, man i hvert fald i rapporten har problematiseret temmelig meget, har været spørgsmålet om en mæthedsfølelse for dyrene, om hvorvidt dyrene sulter. Og det er et af de steder, hvor jeg nok må sige, at jeg tror, at man i Dyrenes Beskyttelse har været meget påvirket og ladet sig meget inspirere af tankegangen bag den økologiske produktionsform.

Der er ikke noget galt i det. Det må man såmænd gerne, men jeg tror, at det meget er med udgangspunkt i det, at man har draget de konklusioner, man har. Og der mener jeg bare, at man må skelne imellem, at der er noget, vi gerne vil, fordi vi synes, det er det rigtige, og så det, vi drøfter her: Får dyrene en fysisk mæthedsfø-